

Dzīmtas mājas Iecavā Dr. Puriņš katru gadu nopļauj 60 hektārus rudzu

► (Turpinājums no 4. lpp.)

Ja kas nesanāk, tad ko, pēc operācijas pie prokurora? Par ko? Ja tā būs, tad neviens ārsts vairs neārstēs. Teiks: "Ārstējieties, miļie, paši."

Ir tikai viens laba ārsta rādītājs, ko es zinu. Tas ir – cik tev klientu. Vai, vēl vienkāršāk, cik tev naudas. Ja tev ir vairāk klientu, tev ir vairāk naudas. Tātad tu esi labāks ārsts. Tur nav par ko strīdēties, tas strādā visā pasaulē vienādi.

EBREJU ĀRSTS PURIŅŠ

– Tu ir trīs telpas ebreju slimnīcā *Bikur Holim*. Vai tev ir jāievēro īpašas tradīcijas, noteikumi?

– Man ir jāievēro tās tradīcijas, kas prasa mājasstēva priekšā uzvesties kā pienāks.

Mūsu klīnika un ebreju slimnīca esam ļoti iabi koleģi. Protams, līdz ar to mums ir diezgan liela ebreju klientūra. Es uzskatu to par pagodinājumu, jo tā ir ļoti izvēlīga klientūra.

– Respektīvi, tu esi ebreju ārsts Puriņš.

– Jā, esmu. Tieši tikpat daudz kā krievu ārsts vai latviešu ārsts.

– Tautā vienmēr bijis uzskats, ka ebreji ir ļoti iabi ārsti.

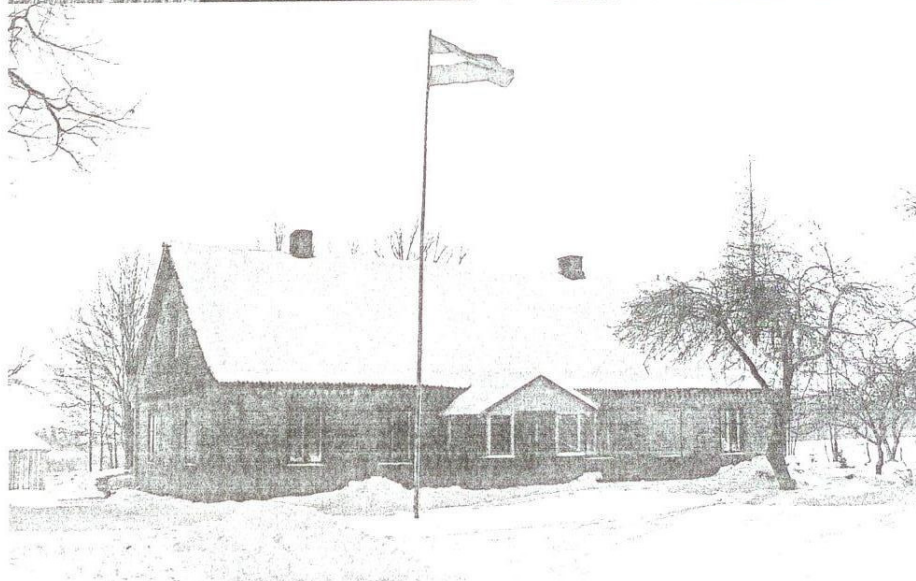
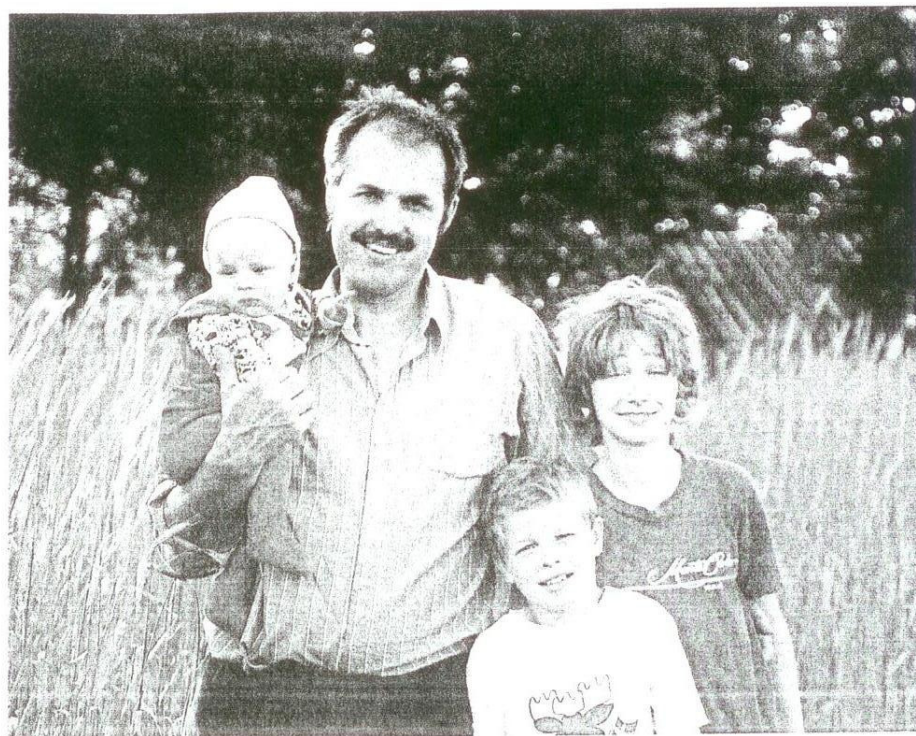
– Gan jā, gan nē. Es domāju, tas ir individuāls jautājums. Drīzāk tautā ir uzskats, ka ebreju slimnīcas ir ļoti labas. Kur Amerikā ārstējas Holivudas zvaigznes? Sinaja hospitāļos. Bostonā ir *Massachusetts General Hospital* un ir *Beth Israel Hospital*. Abi ir kolosāli, abos strādā Hārvarda universitātes beidzēji, tomēr mazliet slavenāks ir *Beth Israel Hospital*.

– Tātad tas tev ir pluss, ka tu strādā ebreju slimnīcā.

– Tas ir viennozīmīgi! Man daudzi prasa – kā tu tur nokļuvi? Domājiet, laudis, domāt ir veselīgi!

– Vai tieša, ka tu operē tieši tajās telpās, kurās pirms kara strādāja slavenais ebreju ķirurgs Mincš? Tas, kurš Maskavā izņēma Ļeņinam lodi, kuru bija ieshāvuši kreisā esere Kaplane?

– Jā, telpas ir tieši turpat. Dažreiz tā iedomājos – jocīga sakarība: Ļeņins bija viens no 20. gadsimta dēmoniņiem. Ļeņins ļauj sev pie-

skarties visaugstākas raudzes ārstam. Un es tagad strādāju telpās, kurās operēja šis ārsts.

Lasiji avīzēs par to gadījumu, kad ebreju slimnīcā bija nolikta bumba?

– Jā.

– Tas bija šausmīgi. Visus evakuēja, slimniekus veda ārā no reanimācijas, ar instrumentiem piekrāva pilnu dārzu. Bumba liela, sprādziens būs. Bet mūsu komanda operē un man ir atvērtas smadzenes. Operēju un pie sevis filozofēju: trešais stāvs, augšējie divi sabruks, nebūs daudz jāmokās. Gaitēnos skraidā ar suņiem, specvienību veči aplenc parku... Bija milzīgs smadzeņu audzējs, operējām gandrīz piecas stundas. Arā parkā gaidīja tās sievietes dēls. Pēc tam visu pateica viņa acis.

Tā ir vēl viena mana atbilde tev par Hipokrāta zvērestu un par savtīgajām lietām.

NE TIK BIEZS, CIK IETEKMIĢS

– Neapvainojies, bet tu izskaties pilnīgi kā biežais. Melns bembuks un viss pārējais. Runā,

ka tu esi Latvijā vislabāk apmaksātais ārsts.

– Ja jau runā, tad tā arī raksti – Latvijā vislabāk apmaksātais ārsts.

Taču manas privātklīnikas filozofija šobrīd ir pretēja: Latvijai ir grūti laiki, tāpēc mums jāstrādā uz klientūru. Vairāk, vairāk, vairāk! Nečakarēties, nelikt nevienam gaidīt. Jo viena lieta ir, kad saka – pie Puriņa ir iabi, bet dārgi. Tas man patīk. Bet pavisam cita lieta būtu, ja sāktu teikt – Puriņš ir baigais mērķaķis, jo aptīra tautu. Es nevēlos šādu statusu.

– Tu neatbildēji par to biežumu.

– Kā lai to pasaka... Man patīk ērtības, man patīk iabi paēst, man patīk braukt ar labām slēpēm un ar labām mašīnām. Man patīk spēlēt hokeju ar labām slidām un labu nūju. Man patīk braukt pa upi ar labu piepūšamo laivu. Man patīk, lai bise man būtu forša. Amerikā vienam kolēģim ir privāts lidlauks. Kāpēc gan manās teva mājās Iecavā, kur es tagad audzēju rudzus, man nevarētu būt lidlauks?

Padomju laikos arī bija bieza sabiedrība, bet pamatā tie bija partijnieki. Bija slēgta bie-